

KTO MI POMOŻE?

ANNA GŁADYSIAK-KALINOWSKA
BARBARA MARKIEWICZ
ELŻBIETA OSUCH

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Kto mi pomoże?

Cele

Cel ogólny:

Wyrabianie świadomości, że w sytuacji zagrożenia zdrowia lub życia mamy do kogo zwrócić się o pomoc. Rozwijanie nawyków i zachowań prowadzących do samodzielności, dbania o zdrowie oraz bezpieczeństwo własne i innych.

Cele operacyjne

Dziecko:

- wie, kto może pomóc w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia,
- zna numery alarmowe,
- dobiera numer telefonu do pojazdu służby ratunkowej,
- odwzorowuje zapis liczby trzycyfrowej,
- odczytuje instrukcję przedstawioną w formie obrazkowej,
- próbuje określić emocje towarzyszące mu podczas pracy.

Metody/Techniki/Formy pracy:

Rozmowa problemowa, zajęć praktycznych, praca zbiorowa, grupowa, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

Film „Numery alarmowe dla dzieci” (www.youtube.com/watch?v=kzMubL2dHAK), teledysk do piosenki „Halo, panie policjancie” (www.youtube.com/watch?v=2sk-r_j0vGc), duże ilustracje przedstawiające sytuacje niebezpieczne, kartki z obrazkami samochodów służb ratunkowych: policji, straży pożarnej, pogotowia, kartoniki z numerami alarmowymi, cyfry składające się na numery poszczególnych służb, kredki, flamastry, farby, instrukcje PECS.

Zastosowanie narzędzi ICT:

Komputer z rzutnikiem/odtwarzacz DVD, tablica interaktywna.

Opis przebiegu zajęć:

1. Dzieci na tablicy interaktywnej oglądają ilustracje przedstawiające sytuacje niebezpieczne: pożar, wypadek, kradzież. Nauczyciel pyta: Co dzieje się na obrazkach? Do kogo w takiej sytuacji można się zwrócić o pomoc?
2. Projekcja filmu „Numery alarmowe dla dzieci”. Omówienie treści filmu – utrwalenie numerów alarmowych: 997, 998, 999, 112
3. Praca w dwóch grupach (dzieci po odczytaniu instrukcji graficznej same decydują, które zadanie chcą wykonać):
 - 999 – dzieci przyklejają obok samochodu danej służby kartonik z właściwym numerem telefonu, kolorują samochód.

- 998 – dzieci przyklejają obok samochodu danej służby kartonik z właściwym numerem telefonu, kolorują samochód.
 - 997 – dzieci przyklejają obok samochodu danej służby kartonik z właściwym numerem telefonu, kolorują samochód.
 - 112 – dzieci przyklejają samochody służb, które nam pomogą, jeśli zadzwonimy pod nr 112.
4. Wspólna zabawa przy piosence „Halo, panie policjancie” – dzieci poruszają się w rytm melodii, naśladują czynności wykonywane w piosence przez policjanta, powtarzają policyjny numer alarmowy.
5. Podsumowanie zajęć: Czyj to numer telefonu? – nauczycielka pokazuje kartonik z numerem telefonu danej służby ratunkowej – dzieci mówią, do kogo ten numer należy.
6. Ewaluacja: Dzieci przypinają swoje prace na tablicy i przyklejają na swojej pracy buźkę określającą emocje towarzyszące im podczas pracy.

Komentarz metodyczny

Scenariusz przewidziany jest dla grupy dzieci trzyletnich. Stworzone warunki umożliwiają dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi nie czuć się ani „wyróżnionymi” ani inaczej traktowanymi. Jest to celowe, aby każde dziecko miało możliwość podjęcia współpracy z rówieśnikami na „równych prawach”. Przygotowane środki dydaktyczne uatrakcyjnają zajęcia i są motywatorem do efektywnego działania. Dzieci wykonują zadanie, które zawiera polecenie graficzne, sformułowane za pomocą PECS-ów. Umiejętność odczytywania instrukcji graficznych jest doskonała podczas wszystkich zajęć.

Scenariusz przewidziany jest do realizacji w ciągu czterech dni (cztery razy po 15 minut), tak aby wszystkie dzieci mogły podjąć działania w każdej bazie i mogły o tym decydować samodzielnie – np. kiedy i ile czasu potrzebują. Ilość celów szczegółowych jest wynikiem realizacji przydzielonych zadań w bazach właśnie przez czworo kolejnych zajęć.

Aby dzieci nie odczuły jednak znudzenia, w kolejnych dniach, w części wprowadzającej wykorzystujemy: film „Na ratunek”, piosenkę „Będę kierowcą”, zagadki, puzzle, inne ilustracje samochodów.